

Pilhál György: Miniszter a postahivatalban

2026 november 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Kilencvenöt éve született Andrásfalvy Bertalan Széchenyi-díjas néprajzkutató, egyetemi tanár, az Antall-kormány els? m?vel?dési és közoktatási minisztere.

Kilencvenöt éve született Andrásfalvy Bertalan Széchenyi-díjas néprajzkutató, egyetemi tanár, az Antall-kormány els? m?vel?dési és közoktatási minisztere. Pet?fi Sándor távoli rokona a Magyar Demokrata Fórum népi szárnyához tartozott, személyesen ismerte Illyés Gyulát és Sinka Istvánt. Nem véletlen, hogy a nyomasztó médiafölénnyel rendelkez? ellenzék már kinevezésének pillanatától fogást keresett rajta; begyepesedett, nacionalista**,** klerikális figurának igyekeztek beállítani. Jellemz?, hogy még el? sem állt miniszteri programjával, máris fölheccelt diákok tüntettek ellene, mondván, itt az „Andrásfalvy-veszedelem”.

Hogy mi volt az a „veszedelem”? Talán a miniszter mély meggy?z?dése abban, hogy minden tanár a hite és meggy?z?dése szerint tanítson. Hitt abban is, hogy a régi meséknek komoly szerepük van az ifjak erkölcsi nevelésében, a férfi és n?i szerepek kialakításában. (Azt a mesét viszont, amely a teremtett emberi nemet, a családot bármilyen formában gyengíti, nem tartja elfogadhatónak.) Máig vessz?paripája, ha valaki igazán ragaszkodik a hazájához, akkor nem csupán történelmet és a magyar irodalmat kell tanulnia – énekeljen, táncoljon, vegyen részt minél több kulturális eseményen is.

Schiffer András liberális politikus, akkori diák évtizedekkel kés?bb így emlékezett vissza az exminiszterre: „Andrásfalvy Bertalan a rendszerváltás utáni kormányok egyik legtisztább lelk? minisztere volt. A legenda szerint hivatalban lev? tárcavezet?ként maga baktatott le a sarkon lév? postahivatalba, hogy személyes leveleit feladja; nem akarta közpénzen, hivatalnokokkal intéztetni személyes ügyeit. (…) Elmondhatatlanul szégyellem magamat azért, hogy 1990 ?szén, els? éves egyetemistaként boldogan gúnyoltam, tüntettem ellene a Szalay utcában.”

Isten éltesse, professzor úr!

Pilhál György - www.magyarnemzet.hu

Ajánló